

Gedanken

Im Oktober 1990 kam eine Delegation nach Toalmás aus Bayern, Feldafing an: Günter Gerhard mit drei Begleitender. Wir waren sehr glücklich die Bayerischen Gäste um empfangen zu können, und wir unternahmen die ersten Schritte für den Ausbau einer Partnerschaft. Danach kam die Erwiderung: in demselben Jahr noch fuhren wir nach Feldafing mit der Führung Magdolna Kovacs. Wir schlossen die kleine Stadt zum ersten Blick ins Herz, die in einer wunderschönen Umgebung lag, am Starnberger-See, 25 km weit von München. Wir kriegten wamen Empfang, und hatten das Gefühl, dass wir zu Freunden ankamen. Während unserem Aufenthalt besprachen wir, wie wir unsere Verbindung formen, und wir brachten unsere langfristigen Programme in Einklang. Wie bekannt, die Freundschaft der zwei Völker erweiterte sich als Familienverbindungen, die von allen Feldafinger und Toalmaser mit Freude und Geschwisterliebe gepflegt wurde.

Die Verbindung ist schon fast 16 Jahre alt, und bestand die Probe der Zeit: freundschaftlich, brüderlich, und untrennbar. Die zweijährigen Veranstaltungen folgen einander abwechselungsweise: in Feldafing das Ungarische Weinfest, und in Toalmás das Bayerische Bierfest sind schon wichtigen Begriffe geworden. Die versichern die Erhaltung der fortlaufenden Verbindung für unsere Kinder und für die nächste Generation, denn sie können dadurch die Kultur der beiden Gemeinschaften kennen lernen und pflegen.

Die Kontinuität dieser Verbindung ist auch für die folgenden Jahre versichert. Darüber kümmert sich Magdolna mit erneuerter Kraft, und sie bekommt dazu jede Hilfe von der Toalmaser Bürger: das verwirklicht der Verein "Freunde von Feldafing".

PALI URBAN

Die Grosse reise...

Ich freue mich sehr über diese Jubiläumsausgabe, weil sie das vergangene anderthalb Jahrzehnten, das seit dem Besuch der ersten Feldafinger Delegation verging, lebendig macht und uns allen näher bringt. Diese Zeilen zu schreiben bedeutet mir auch eine angenehme Aufgabe, weil ich die Möglichkeit habe, an diese fünfzehn Jahre zurückzudenken. Die schöne Erlebnisse dieser Periode laufen vor meinem Auge, wie die Einzelbilder eines Filmes. Es gibt viele... Aus der Schublade kommen Photos, die Akten der offiziellen Korrespondenz, die Zeitungsberichte zum Vorschein, die mich an die schöne Veranstaltungen und an die viel Arbeit und Zeit, die wir in deren Verwirklichung steckten, und - ein bisschen wehmütig - an das Vergehen der Zeit erinnern.

Ja, ich war erst 20, als die erste Delegation nach Tóalmás kam, und mit meiner bescheidenen Sprachkenntnis versuchte ich zwischen den Verhandlungspartnern zu dolmetschen. 1993 beim ersten Kinderaustausch, begleitete ich die 15köpfige ungarische Schülergruppe als Betreuer, dann nachdem ich im Verein Freunde von Feldafing mehrjährige Erfahrung gesammelt hatte, wurde ich erster Vorsitzende und Vorstandsmitglied des Vereins. Mir fallen nette, witzige Storys ein, unter anderem das Missverständnis in der Unterbringung der ersten bayerischen Delegation - darüber wird bestimmt jemand schreiben. Ich würde aber jene Geschichte hervorheben, die mir am liebsten ist und die dann mein ganzes Leben beeinflusst und verändert hatte.

Die Geschichte beginnt im Januar 1999, als ich als dritter Mitglied der Tóalmási Delegation (mit József Töröcsik und Ildikó Horváth) auf die jährliche Programmvereinbarung nach Feldafing fuhr. Wegen des schlechten Wetters ausnahmsweise mit dem Zug. Während der Reise herrschte gute Stimmung und gerade in unserem Grossraumwagen, gerade nach München reiste die vierte Person dieser Geschichte... meine Frau. Ich kann offen herausagen, dass unser kleiner Sohn, Milán auch - zum Teil - dieser Partnerschaft zu danken ist. Ich kann also ruhigen Herzens sagen, dass ich der Freundschaft zwischen Tóalmás und Feldafing und natürlich der Verkettung der Zufälle viel zu danken habe.

42

A kezdeteiről

1991. szeptember második felében a meghívásunknak eleget téve megérkezett községünkbe Günter Gerhard polgármester úr vezetésével az első bajor delegáció. A fogadásra nagy izgalommal készültünk, legfőképpen azért, hogy hogyan fogjuk egymást megérteni, hiszen mi nem tudtunk németül és bajor barátaink nem tudtak magyarul.

Itt megköszönöm dr. Szmodits Tibor bácsinak a segítségét, aki német nyelvtudásával az első nehéz akadályt elgördítette előlünk, és közreműködésével megismerhettük egymás elképzeléseit az alakítandó kapcsolatokról.

Tudjuk, hogy a magyar nép vendégszerető nép, melyet a Tóalmáson élők már az első alkalommal bizonyítottak, hiszen a bajor delegáció tiszteletére a polgármesteri hivatal dolgozói magyar népviseletbe öltöztek és így szolgálták fel a frissítőt. A fogadáson a képviselő testület tagjai vettek részt.

A megbeszélésen kölcsönösen kinyilvánítottuk azon szándékunkat, mely szerint sokszálú kapcsolatot szeretnénk kiépíteni, melyet az önkormányzati szint foglalna keretbe. Ezen belül, önállóan szerveznék közös dolgaikat az öntevékeny csoportok és közösségek. Bajor barátaink mindenre kíváncsiak voltak. Megnézték az intézményeket, iskolát, óvodát, művelődési házat, strandot, kastélyt, stb.

Az első találkozás eredményes volt, a delegáció tagjai és a jelenlévő képviselő testület tagjai jól érezték magukat. Tudtuk, hogy lesz folytatás. A búcsúzáskor Günter Gerhard polgármester úr ugyanazon év novemberében meghívott egy tóalmási delegációt Feldafingbe.

A feldafingi látogatás eredményeként megszületett az első közös megállapodás a következő évi programról, melynek fontos része volt, hogy a partneri kapcsolatok hordozója a két község polgársága legyen.

Továbbá, meghívást kaptunk az 1992. február 1-9-ig tartandó müncheni vásárra, majd 1992 tavaszán egy 25 fős csoportot fogadtunk Feldafingból Tóalmás megismerése céljából.

1992. júniusában pedig, a tóalmásiak (25 fős csoport) kaptak meghívást Feldafingba, a Garathausen 1250. évfordulójának megünneplésére.

Megállapodtunk a diákcserében is, melynek értelmében bajor barátaink felajánlották, hogy szívesen vendégül látnának 20 tóalmási tanulót kísérővel, akiket Feldafingban családoknál helyeznének el. Majd miután a tóalmási diákok hazaérkeznek, akkor a tóalmási családok is fogadják a feldafingi diákokat, ahol szintén családoknál lennének elhelyezve. Ezt követően minden évben egyeztettük az évi közös programjainkat, mely immár 15 éve évente ismétlődik.

Közös rendezvényeink jól sikerültek, erősödtek a baráti kapcsolatok, őszintén tudtunk egymással beszélgetni problémáinkról, természetesen eleinte tolmács, majd fiataljaink segítségével.

2006. évben elmondhatjuk, hogy "házunk jó alapokra épült", a polgáraink között kialakult kapcsolatok megerősödtek, a barátságok elmélyültek, bajor barátaink életünk részévé váltak. A bajor-magyar barátság 15. éves születésnapja alkalmából megköszönöm mindazoknak a feldafingi és tóalmási polgároknak, családoknak, akik idejüket és fáradságukat nem kímélve 15 éven keresztül a két település testvérközséggé válásán, a kapcsolat megtartásán munkálkodtak.

Köszönet illeti mindkét baráti kör tagságát, akik felvállalták a két település közti barátság ápolását, a közös rendezvények szervezését. Köszönet illeti, továbbá a két település önkormányzatát, akik a rendezvényeinkhez az anyagi támogatást biztosították.

Tóalmás, 2006. július 4.

KOVÁCS MAGDOLNA

11

